

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. a
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

TKÉZIRATOK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

E L Ö F I Z E T É S :			
Egész évre	200	rt	kr.
Félévre	100	"	"
Negyedévre	50	"	"
Egy óra	10	"	"
Egyes szám ára	10	"	"

BUGYI SÁNDOR
 debreczeni talyigás.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GÉZA.

Nem én! Mánhogy én se-hogy se hiszem el, hogy új-ságot ne olvassák a lú. — Mer-mir azir, hogy az újság mos-tanába mindíg avval van teli, hogy most egyik fel-akasztotta magát, a másik meg meglúttá.

Jelenleg tegnapelőtt haj-nalra viradón megyek az ólba mondok — teszék a lú elibe, — hát a mint bélipek, ehen fekszik a lú a földön, a nyel-ve meg előtte, — az kötőfik egygyik vígi a jászol kari-kájába, a másik vígi meg a lú fejlhe, a többi risze meg a nyakán köröskörül.

Hiiiiiiinye mondok nagy ijedve a ki öngyilkos vóttya van az ídes apádnak! előrántom a zsidó bieskát oszt a kötő-fiket elnyestem. — A lú nem mozdul! Avval én is elő-rántom a sarokbul az egy águ vasvillát, oszt a nyelvél elkeztem flotérozni a lovat, mondok ha még a lílek ki nem szuszszant belöled hászén maj meg definiállak én.

Használt a kenőlik. A lú vissza huzta a nyelvít oszt felállott.

Hogy az ijecsesíg valami nagyon elővett, — hát beme-gyek a házba — mondok ma-gamba a szalmás üvegbe van a sziverössítő. Megrántom vagy nicezer, hát eezezer mit lát szemeim?! Az asz-szen, mánhogy Tót Sári az ajtó sarkánn csüing felakaszva.

Hogy még jobban megijet-tem, hát még vagy nicezer megrántottam a flaskót, azut sietek kifelé mondok mán ez-tet segicsíg nélkül lenem tom venni, majd előhívom valamék

szomszidot, addig hadd legyik ott, esmerem én Sárit, erő-sen áll abba a lílek, nem szottyán ki belöle mig vissza nem jövök.

Hát a mint a kisajtóba írek, a házháta megöll rám kiját Sári, hogy aszongya hová megyek?!

Hiiiiiiinye azt a felakasztott ákhábelít a dufla ámmenednek, hát mán két példányban is meg vagy?!

Bémegyünk a házba hogy megmutatom Sárinak Sárit, hát akkor látom, hogy csak a tokja vót felakasztva mánhogy a kaskétli fejketője meg az rokojája.

Hogy így csalatkozódtam, hát mirgembe újra meg-rántám a flaskát.

Avval aszondom Sárinak hogy na Sári ha már csakugyan ílsz, dög átal veszz el! szóllok néki figyelemmel, hát hónap disztót ölünk, mazsolás húrka legyik meg citronyos kolbász, azut meg fűszerszámos meleg bor!!

Még setit hajnalban áthittam Csire komát a ki hires disztó ölö. Átjött. Azut meg átjöttek a visitásra a keszegkípi Balog, a czandraszajú Bige meg a nyekgő Bögrés.

Mikor a második disztóra kerülne az ölis, hát kegyetlen módon felvót izgatva a jószág, mer mir azír hogyha a disztót felvillanyozzák hát elbőszül.

De még is mink lettünk a győztes. Mikor már ez is kiatta a lelkét, hát hozzá fogunk a bontásho.

Aszonggya a czandraszajú Bögrés hogy ü felbontya az egygyiket mer ü tutygya itt legjobban. Avval aszonggya néki Csire koma hogy niii sógor mennyik inét, mer a maga neve nekem nem czimez, oszt meg tálentoma van a disztó hasításnak. Nem engette, ü maga vett orját szíp kövéret.

Na hát a feki egye ki az íletrajzát ez világnak, mürgelődik Bögrés, hát akkor mennyik bé!

Bementünk a házba, oszt a jóféle fűszerszámos meleg italat ugyancsak deklináltuk befelé.

Mikor már az nótának a fundáméntoma bennüak vót, aszondom Bigének, egy élkes diczkijóval, hogy aszondom: Ezt a két disztót, a ki jelenleg ma kiszenevett, a jáó isten taresa meg köztünk kegyelmeddel egygyütt sokájig.

Maj sirva fakattak az nagy hatástúl.

Ippen vacsoráig ebideltünk, azut meg fröstökig vacsoráltunk. — Fojt az ital, ki tisztán, ki meg darabosan, már nem vót leginy a gáton csak magam tuttam még a számig emelni a kezemet, mig azut én se.

Ha mégeczzer disztó ölis tanálna nállam lenni, — elhívom az nemes város tanácsát, hogy hadd lássák meg, hogy mikint mulat az a tajigás, aki én vagyok.

De addig még megyek pájnkába valójir a zsidónak.

Kis és Nagy.

Kiss: Hallotta e már komám, hogy új szivarokat boesát ki a kormány és pedig két krajczárosokat.

Nagy: Hát aztán mivel lesz ez külömb a másiknál?

Kiss: Avval, hogy ezentul nem „rövid“ lesz, hanem „kurta“.

Nagy: Az ám! van benne valami. Tehát nézze komám, hiszen a négy krajczáros se lehet elszívni!

Kiss: El azt, — én ugy szoktam hogy megveszem, aztán megvágom dohánynak s pipából szívom, mert amugy nem győzni tudóvel.

Nagy: Az ám, lám!! De hát vajjon T i s z a K á l m á n főfináncz milyen szivart szivhat?!

Kiss: Olyan maga fajtát, más fél krajczáros, nem is ér többet!

Nagy: Kicsoda? Tisza?

Kiss: Nem a, a szivarja!

Nagy: Áhááá! Az ám no lám!

Kiss: A pipa dohányokba meg ezentul madzag darabokat és marhakörmöket vágnak, hogy illatosabb legyen, pedig én jobban ajánlanám a miniszterek körmeit, mert ugyis nagyon hosszúak.

Nagy: Az isteg ucse! No lám, igaza van komámnak. Lám lám!!

GÄNZENWURF ÉS BIMZENSTEIN.

Gänzenwurf. Holothál-i osztot, hojdi Debreczenben fognak olakhitni edj mentő ünkin-tes, — vadjis edj ünkin-tes mentü thársólatot?

Bimzenstein: Alvastham! De nem is elthodom gondolni, hojdi micsede olopja van annak nálunk?!

Gänzenwurf: Én thodom! Én aztat gondaltam magamba hojdi ezek az orak (és a khik khüze én is fhogom beálni) azthat okornak, hojdi bokás esetiere megmentenek a mit lehet a phurtikábul belöle, és ho nethalán thán a herr fan khiráli ügyész ór okornáüket epesz becsokatni, hát ünkin-tesen mentsenek meg magokat Amerikhába.

Bimzenstein: Igozod van! De én aztat is gandaltham, hojdi a mentü thársólat azir van, hojdi ha valaki a pioczon a hófóvásba bele thonálna magát esni, azthat ommand kimentsenek, vagy ha a kis ój utcán a sárba akarja folni.

Gänzenwurf: Nekhed is van epesz igazad, nekhem is, — mindaketönknek van igazonk: De mégis én aztat gandaltam leginkháb, hojdi mikhor a phulgármester ór házáról a havat hányják lefelé, mentsenek meg az embert az agyonüthiestül.

Bimzenstein: Ez van a legigozabb! Do hást recht egiesen!!

Buki Muki

a színházban.

Kérem jó rakás türelemmel, mondhatnám birka-türelemmel vagyok, de instálom ne tessék rossz néven venni, ha kénytelen vagyok kifakadni. 3 nap egymásután a „bolondok grófja“ járta, és ha még ez a bolondok grófja olyan közönséges bolondok grófja lett volna, hát nem szólnék semmit, de mikor Rónaszékit, Halmaít, Hegyesít és Püspökit bujtatják a bolondok reverendájába, akkor már én magam sem tudom, hogy tulajdonképpen bolondok-e vagy sem.

Legujabb átkaim közzé soroltam és bármelyik izr. authonom orth. hívőnek is bátran ajánlhatom: „Legyél színi referens és kellessen neked egymásután háromszor megnézned a „bolondok grófját.“

A héten a „Villám“ főszerkesztőjéhez következő billétet intéztem:

Kedves szerkesztőm!

Engedje meg, hogy a „Tolonecz“ előadásáról — feltett szándékomtól eltérőleg — ne referáljak, és pedig azért ne, mert önnek rekedten elmondott műkedvelői szerepét nem akarom bírálat alá venni. Tisztelettelje

Buki Muki.

Mire ezt a választ kaptam:

Kedves Bukim!

Nem lehet, én önnek ezt a referátát el nem engedem. Sajtson ha megérdemlem, ne kiméljen!! Grüsztt Gott!!

„Villám“

A hamis, nem is gondoltam, hogy olyan kedves szerkesztőm legyen; hát uramfia! eszembe jutott, hogy már a helyi napi lapokból olvasta maga-magáról a dicsőenket. Hohó én ám nem dicsérem meg, én csak (ha már kényszerít a referáda megírására) azt a tanácsot adhatom (bár elkésve) tetszett volna magát polyába csomagoltatni, kulimászt a torkára kenetni, mert bizony az

önnek már egyszer régebben (más városban) igen jól előadott Mravesákja sirjában valószínűleg megfordult, rekedt hangja hallattára. Talán sokat perelt szerkesztő ur Bugyi komával! Még megérem, hogy Bugyi kománénak ajándékozta a szép csokrot és koszorut, a mit kapott.

„Chamillac“ színmű 5 felvonásban tisztelettel jelenti a n. é. közönségnek, hogy „gyengélkedése“ tulajdonképpen **csak a szerep nem tudásokból állott.** Szives elnézést kérnek a szereplők.

Rónaszék y elhatározta, hogy Hegyesivel nem versenyeznek többé a komikumban, nehogy Hegyesinének okot szolgáltatson a féltékenységre.

Biztos kutforásból (nem ártézi kutforrás) értesültünk, hogy Halmainé olyannyira szerény, hogy végre valahára, Locsarekné hosszas kérésére, elvállalta csupa collegialitásból Denis-t „Angot“-ban, hol pedig Margó Claretet énekli. Dicséretre méltó!

Ellinger Ilon rettenesen haragszik, mert 7 nap alatt épen 7-szer nem lépett fel — a színpadon.

Jövő héten szerdán februárius hónapnak az első nappján lesz a mi kedves L o c s i n é n k jutalomjátéka. Szerencséseje, hogy olyan kitűnő komika, máskülönbén sorba felsorolnánk egyenként és összesen eddigi és még az ezutáni diadalait is; párhuzamot vonnánk közte és a sok első primadonna között, de ezt mind feleslegesnek tartjuk, mert megvagyunk győződve arról, hogy van a nagy közönségnek olyan kedves az ő egyszerű „lityloty“-ja mint bármely magasra vitt és trillázott hangja Margó, Halmainé, Ellinger stb-nek. Övé a főérdem, mert ha mulatni akarunk menni, hát tekintetünk első sorban is Locsareknét keresi a színlapon. Annál is inkább nézzük meg a szerdai Angot mert először élvezetes estét töltünk, másodsor pedig a hó eleje lévén, hátha még jó néven is veszi az őt oly nagyon kedvelő és minden alkalommal kitüntető közönségtől ha mennél tömegesebben megy szerdai jutalomjátékára.

Az utozáról.

Zsidó kéregető: Khierem oláson a nadságos órát adjon edj khünjör adomán, ott visznek a halotot a jász-kocsiban!!

S hány fekszik abban a kocsiban?!

Csak edj.

No akkor nem adok semmit!

Párbeszéd.

(megtörtént.)

Nagy Pál fizikai tanár: Igaz-e hogy a jövő héten Karczagnak egy drámáját adják elő a nemzeti színháznál?

Egy ur: Igaz.

Nagy Pál: Furcsa! Pedig sohse tudta a fizikát.

Kathedrai bölcsességek.

Uraim! Egy oly új műről akarok most önök előtt szólni, — mely a maga nemében páratlan, — **s egyedül áll a magyar (ponyva) irodalomban.**

Rendkívül érdekes és bizarr mű, s meglepő kuriósum. — Czime:

Az új világ.

Socialistikus, kommunistikus, social demokratikus és köpeny forgatikus nyomtatvány. — Szerkeszti **Tótyi Tityi Tátyi**, hamis néven **Tóvölgyi Titulus**. Pártolják: **Szaszaszasananana Tatatatamámámásss.** Továbbá: **Co. Mócsing Józsi és Aigner Loljos*).**

Uraim! Még az önök lelke tiszta s a krokodil lehellete által megmértelyezve nincsenek.

Ne higgyenek az állprófétáknak s a köpeny forgatóknak, mert úgy járnak mint a nagy **T i s z a**, — ki azt mondta, hogy a kardja eltörik, de nem hajlik, — s épen megfordítva van, azzal a különbséggel, hogy most már nem csak a kardja, de ő maga is meghajlott, jobban mondva elgörbült.

Uraim! A varju azért néz a koncra, mert velőt vár belőle!

Mai napság a festők és fotografisták pályája a legjövendmezőbb, — mert ma igen nagy a száma a kép-mutatóknak és kép-viselőknak.

Jelszó uraim, : **pénzért mindent!**

*) Nem hiszem, hogy nem zsidó! (Tördelő.)

Busi uram és Tisza Kálmán.

Busi: Jáú nápot kélvánok nemzetes uram! Mán meg meg vón egy pár szavallatom ha meghallgatná!

Tisza: Ná hát mi lenne az!!

Busi: Hát abbion csak az, hogy hát miféle dolog meg meg az, hogy azt a **Mánliker** féle új puskát külföldi emberekkel csináltatták, oszt hat milijo pengőt kieresztenek az országból? Azut meg meg az masinát a kivel ezt a fegyvert csinájják, ingyen, vám nélkül eresztik bé az országba, mán pedig még a Mikepiresi ember is vámot fizet ha bójön Debreczenbe a sorompóm!

Tisza: Hálgásson magá, magá ához nem ért, ához ész kell és az meg ván. Szávázzának mind a kormány-pártrá, már hogy én reám, és ákkor egész másként lesz minden!

Busi: Na hát nem bánom ha nem is szavazok kigyelmedre, mert mán akkor az aszszony is kiverne a házból, de hát ezt a dógot sehogy se hejjeslem!

Tisza: Áz nem á magá eszéhez való. Há az új puskák készen lesznek s Görgéit még egyszer megteszem hádvezérnek, ákkor jöhet á muszká. Mert inkább semisüljek meg, mint sem lemondják á miniszterelnökségről.

Busi: Bár ezt is úgy megtartaná kigyelmed, mint mikor a Bihari pontokra nízvíst monta.

Tisza: (magában.) Ostobá vákmerő czivis! ezzel nem lehet beszélni.

Busi: Nííi nemzetes uram, nem vón egy pár szíp kihízott diszta, megvenném.

Tisza: Ugyán hágyjá el, nem látjá, magám is miljen sovány vágyok.

Busi: Hát mindenjót kívánok!

Hirsch Hersch

elégiája.

Gyönyörö hat banknót a hatezer forint
Hát még hojdhá kamat — reá gyászt nem borint
Most meg én azt hiszem, van nomeros rajta.
Hát mikher a város majdan vissza klapja ? (???)

Lesz színházunk remek 's benne schok uperett
„Nebánts virág,“ „Ninis,“ „Trikos“ és „Kakolett“
Ballerinák jönnek Budapestről ide,
Levegőt spékelní ifjorak zsebibe

Én örölöm nadjon s kheblem khiált : Vivát !
A szinpadon látom eshopa atyámfíát
Mi belölönk lesz már madjarnyelv apostholl
Nem khell mán ezothánd sem nyolbűr sem a tholl.

Az ember a járdán hatszor is elesik
Mert a thisztításra városnak nem thelik
Gázfénytól az ember megse leli magát
Varjó khüpködísthül tharka lesz a khabát.

Városi kórházban edjmáson fekösznek,
Kholdosok az embert ustrom alá vesznek
Öt hat ezer ember didergi hidegben
S ogyan annyi éhez nyáron a melegben

A vágóhíd ögye eldölmi nem thudja
Mert a város gyölés mindig esztet mondja :
Khein Geld, nincs pindzt ! és idj nincsen khorázi se,
Odj is az egissig kis mise — nadj mise.

Nem csak bárcheszszel iel az ember khebele
Szeljemi abrak is khell hát abba bele
Csiklandós uperett, melyből meghthanolják
Fáim ifjó lánjkák, hodj mint lesznek mamák.

Bánk-Bánt és Honyadit thettönk levélthárba
Mert a khüzönségnek ögy sem khell az márma
Hatezer florinból sok szíp uperett lesz
A melyet játszonak Rükke és Jájthelesz.

Éljenn a khözgyölés, a mir megszhavazott
A színháznak kherek hatezer forintot
Ha nincs is mit emni s megbokonk a gseftet
De nízönk helyette frivol eperettet.

Keserü Mátyás

No hála a mindenségnek, — valahára mégis elértük!
Nem hiába szóllaltak fel tehát a lapok, — végre hála a
város gondoskodó atyáskodásának, vagy ha ugy tetszik
hát — hála a város atyáskodó gondoskodásának, már
annyira még is jutottunk, hogy a városi ugynevezett
kórházban 78 ágyon 118 beteget ápolnak.

Mily haladás!! Tehát egy egy ágyra alig jut két
beteg, holott ezelőtt négy is feküdt lábbal össze fordítva.
— S még a betegek szórakozásáról is van gondoskodva,
a mennyiben nemi külömbség nélkül ápolatnak.

Most már a tavasszal bekövetkezendő kolera ese-
tére is biztosítva vagyunk, — mert a 60.000 lakossal
bíró városnak már hogy Debreczennek, van egy kolera
kórháza, mely a müvelt Európában ritkítja párját. — Áll-
ván ez a kórház 4, mond négy egész szobából, — melyek
villanyos csengettyüvel vannak öszszekötve, hogy ha ne-
talan valaki meghal, — ezt jelezhesse a gondviselőnek a
ki oda nem meszsze lakik. A kórház pedig a betegek
vigasztalására éppen a Várad utczaí temető árka mellé
építettett. Szja hiába!! A hol ész van, ott minden van!

Alászszzolgááája!!!

Nyolczadik (II.) évfolyam.

5-ik szám.

Debreczen, 1888. Jan. 28.

D E B R E C Z E N I

PROTESTANS LAP

VAGY A

S Z E N T E K H E G E D Ű J E .

Előfizetési ár: 200 szócig 5 frt. — 100 szócig 2 frt 50 kr.

Megjelen minden protestáns szombaton.

Felelős szerkesztő és protestáns tulajdonos.

CSIKY LAJOS

de Edinburg and Ox-ford.

Vezérczikk.

Az intéző hatalmak ott fent jól tudják, hogy minket evangyéliomi pozitív protestáns elv vezet, mely százszoros erővel zeng át a völgyen úgy, mint bérczeken. Ez elvtől mi el nem tántorodunk.

Hiszen maga a nagy reformátor Calvin, vagy mit is akarok mondani Tisza kimondta azt, hogy ő nem tántorodik el, ő a patenst nem fogadja el, neki az autonómia sérthetlensége a jel-szava. Mirabeau (ez catholikus) lángeszével, Ciceró (ez meg pláne pogány) ékesenszólásával bizonyította ezt.

A középiskolai törvényjavaslat elfogadása alkalmából pedig iskola vizsgálókat, magyarul Schulfinanczokat neveztetett ki, kiknek feladatává tette, hogy a magyar történelem, a rebellis ifjuság e kedvencz tantárgya, Jókai kézikönyve szerint adassék elő.

Helyes! Szabadság, függetlenség ezek socialista, communista eszmék, melyeket jó calomista gyomor (igaz, hogy bicszádi vízzel élek) be nem vesz.

Baur Keresztély (óh hogy merték így keresztelni) a tübingeni egyetem elhunyt tanára, s' iskolájának követői, kik a szabad gondolkodás (hát ilyen is van?) hivei, kik

nem ragaszkodnak vakon a biblia szavaihoz, kik, mit irnak, igazán megirják, a vallási türelmet Calvintól tanulva méltók volnának Servet Mihály sorsára.

A türelem — ez keresztényi erény!

De nem! Servetet csak megégettette Calvin, a rationalistáknak pedig nem kell más, mint — dynamit.

Higyjetek és vakon engedelmeskedjete, mert tiétek a menyéteknek országa.!!!

Én mondom.

Edinburgi levél.

Skótiá (fellelkesül az ember, midőn e nevet emliteni hallja is) Shakespeare hazája! üdvözöllek tégedet.

A Skótoknál a becsület az első, hiszen midőn I. Károly király hozzájuk menekült, 300000 font sterlingért kiadták a nagy Cromwellnek. Nos hát nem becsületes eljárás ez? Petőfi Sándor, egy helyen azt írja, nincs valami rutabb és piszkosabb dolog az önzésnél és valjon van-e önzőbb nép az angoloknál.

Nincs. És ez nagy érdem.

Skótiába, nincs operette, nincs tivőli-bank, szóval itt boldogság van. S a nép annyira becsületes, hogy a tolvaj mikor lopni megy ezen szavakat mormogja. Mi atyánk!

Itt a lejts, a zöng nem existál, a vadondászok (remeték) ezrei ellepik a fűt és bokrokat.

Más hirvegyel nem szolgálhatok.

Balogh Szabad.

Válasz Mitrovics Gyula Sárospataki tanár urnak.

Ha az urnak igaza van, hát ne bántsek mindég minket.

Szerk.

Hirvegy.

Szász Károly püspök, költő, aestheticus, mathematicus, dráma író több külső belső, és belső külső tudós társaságok tagja, Renan egyik művét olvasva megharagudott s haragját érzik sokan. Ugy kell Renannak.

Géressy Kálmán tanár ur a napokban tartja jubileumát annak öröme, hogy 10,000,000-szor kiáltá el, éljen Tisza Kálmán! Es még ez az ember — csak debreczeni tanár, mint a calvinista szent, Tisza Kálmán családjának többi nevelője.

Dr. Sommerville, világhírű angol hitszónok városunkban két szónoklattott tartott. A nagy angol tiszteletére banquet is rendeztetett, mely alkalmából Csiky Lajos ur, e lap szerkesztője felköszöntötte őt 11-szer. Baczonyi tanár ur azt jegyzette meg, hogy Csiky tanár ur daczára, hogy a matematikával nem foglalkozik, mégis a végtelent magyarázza véghetetlenül meg — dikcióiban.

Szerkesztői üzenet.

Jókai urnak. Budapest. A nagyméltóságú m. kir. és közoktatás ügyi miniszterium által ajánlott. „Magyarok története“ czimű, kitünő, a szabadság harcok nagy férfait vérengzőknek nevező, munkájából 10000 példányt kérek küldeni. Ezért esérébe küldöm önnek „Euthetika“ czimű művem 1000-dik kiadását.

No már ez aztán szép!
Nem elég, hogy Tisza Kálmán, a népfelkelési törvény gyilkos elfogadásával a nemzet százezreit áldozza fel az osztrák molochnak, nem elég, hogy Boszniának zordon vidékeire alföldünk derék fiait rabszolgák gyanánt hurcolják, most már idegen érdekekért piros vérük a fehér havon fog megfagyni a Pruth és Ivangradow vidékén.

Óh én hazám, szegény elhagyott hazám!

Igen!

Galiczia határjáról a kozák szájának pálinkás büze már idáig is megérzik.

Fel hát hazámnak apraja nagyja, föl az utolsó, szent háborura föl!!

Hiszen, mikor már Görgey rehabilitációjáért köteteket irnak; mikor költőink, a tudományos Kisfaludy természettudományi akadémia Gyulay Pált Romhányiért aranyakkal jutalmazza meg; akkor egyéb nincs már

hátra, minthogy daloljuk el:

Orosz polgárnak lenni vajh mi jó!
Hiszen dicső ott a constitutió.

De nem!

Gyáván kétségbeesniünk nem szabad, egy ezredév néz mi ránk le s mi, akik barna tömött felhőkön az egekbe tudnánk rohanni, a kozák lándzsák ezreinek villogásától megijedni nem fogunk.

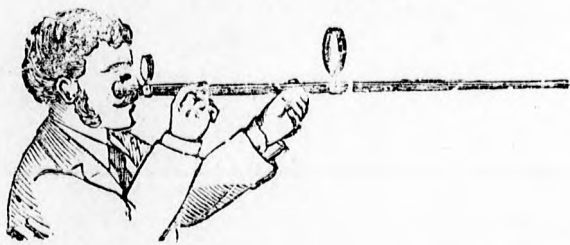
Háboru lesz most a nagyvilágban,
Isten sirja reszket a magányban.

Hejh, de mikor mond le már ez a kormány?!!

Referens Kóbi

hirei nagyító üvegen.

× **Az ártézi kutat** már olyan mélyre fúrták, hogy a Debreczennel ellenlábás Amerikát tisztán láthatni sőt mi több a vitorlás hajók egész raja naponta többkevesebb ideig rostokol a mi leendő szökő kutunk torkolatánál, mint hirlík csatornát is akarnak vezetni, mely bennünket Chinával összekötne, s így remélhető lenne, hogy a mi chinai állapótaink nemsokára véget érnek.

□ **A nyári szinkör** felépítése ügyében oly nagy az érdeklődés, hogy az e hó 28-án d. u. 3 órakor tartott értekezletre, városunk összes lakóin felül még egy

szál filozemita is megjelent, mely körülmény a színház igazgatóságát bizonyára csak sarkalni fogja egy újabb 6000 fitos pumpolás megindítására.

* **Legujabb** értesülésünk szerint Boktor Dalkányi telephon-hálózata már annyira előrehaladott stadiumban van, hogy az, az enyészethez majdnem közeleg. Itt megjegyzzük, hogy sokak óhaja szerint kívánatos lenne a nős férfiaknak oly telephont bevezetni, hogy azt minden elmenetelüknél magukkal vihetnék és így az otthon törtérendőkről kellő tájékozással bírnának. Persze, hogy így a szarvak ára tetemesen csökkenne, de Debreczennek meglenne az az előnye, hogy egy ily vállalat létesítése által magát nevezetessé, Dalkányi Boktor pedig nevét halhatatlanná tehetné.

+ **A debreczeni** helyi napilapokban a hét folyamában 1218 **ujdonság** jelent meg következő változatos és dus tartalommal: „Ma este Rác Károly zenekara Vilmos söresarnokában fog játszani.“ „Holnap este a Magyarfiúk Vilmosnál játszanak.“ „Zene-estély leend ma Vilmosnál. Játszani fog Rác Károly.“ „A holnap Vilmos Lajosnál tartandó zene-estélyre felhívjuk a n. é. közönség figyelmét“ stb. és ezek az ujdonságok olyannyira szellemi és lelki táplálékot nyújtanak, hogy midőn az előfizető a napi lapját megkapja, szinte előtte lebeg fekete betűvel és még a vezérezikk élén is ezt a címet véli olvashatni: **Zene-estély.**

Az üzött.

Rémballada a közel-jövőből.

Sikolt a szél, nyikorg a vaskakas,
Rémesen vonyít félve az ordas.
De sebesebben mint a szél
— A mely csak nyomába kél —
Száguld sötét paripán
Egy lény, vagy szellem talán.

Mesze csak rohan, ki látja remeg.
S hányja magára a kereszteteket.
A ló rémesen dübörg,
S reszket alatta a föld.
Hajrá! a lovas hajtja,
Milyen borzasztó hajsza.

Félve nagyon sokszor hátra tekint,
S csak tovább nógatja lovát megint;
Hideg van, még is izzad,
S nyugtalan mint üzött vad.
A ló lélekzete fogy,
És csakhamar rá lerogy!

De félelme nem is volt hiába,
Két ördög-fajzat száguld nyomába,
Haj! nincsen menekvése,
A kettő már elérte.
Ajaka imát rebeg,
— Az ég — oh! — halgassa meg. —
Mert irtózatot a mit hall és lát:
Két fináncz kéri — dohányzacskóját.

Fekete Tulipán.

Mardche Patyesz és Gedálje Zwórech.

Mardche P : Szervosz Zwórechkám, hogy a szemedel befelé nizzél a fejedbe bele, hát hodj vadjolsz ?!

Gedálje Zw : Szervosz, hodj a Jehova vedjen el dög által, hát jól! hát hová medjelsz.

Mardche P : Medjek a Rebe lébnhez hodj mondjon edj imádságot a nadj bönér.

Gedálje Zw : Micsede nadj bönér ?!

Mardche P : Vadj edj nadj szomár, hát még aztat se nem is thodolsz, hodj a Bimzenstein, meg o Feigelesz, azothánd meg a Machdichgroisz Jola az Ebesnél, mikher a vasót a hóba akatha bele, hát szolonát evettek még pedig ozsorás baktbertül ?

Ged. Zw : Wie hájszt?! Hát az van edj bön ha valaki szolonát eszik, hiszen még athül thüle sénki se meg se nem is holta magát!

Mardche P : És eszthet the mondolsz the urthod-ox ?

Ged. Zw : En mondok neked the sta thoskó!

Mardche P : Na hát a njavalja thürjön ki! aztat meg én mondok! Zalszt spenodl schwiczni ond tauzend krie schneidn! A jerekednek nyójjön el az ojja a thorolján a khönyökéig! Szervosz!!

Szerkesztői sürgöny.

Tojás, Bdpst. Ne ékeskedjék a más eszével. Legutóbbi küldeményét mint biztos forrásból tudjuk Kórodi írta, ki jelenben B-i ügyvéd — Kiméjjen meg!! A vers a Sárospataki irodalmi kör emlékkönyvétől van. — Vagy eredit, vagy semmit.

Z. Gyula urnak. Fűzes Gyarmat. A B u g y i t azonnal küldjük mihelyt a prés alól kikerül, de nem oly könnyű dolog ám az, mint a hogy a közönség gondolná, sok baj van azzal és sok idő kell hozzá. Csak kevés türelmet kérünk!

S. M. Helyben: 600 fit.

Gross S. urnak. Búd.-Szent.-Mihály. Azonnal expediáljuk, a mint birtokunkban leend, — Lassan lehet vele haladni. — Azért türelem uram.

Kitka J. urnak. Szatmár. Innen minden szombaton délután elmennek a lapok, — ott kell hibának lenni.

Párbeszéd.

- Melyik a legjobb pótkavé ?
- Kétségkívül a **Lenck-kavé**.
- Milyen származásu ez ?
- **Hazai gyártmány**; magyar vegyész és magyar munkások készítménye ?
- De vajjon versenyképes-e ?
- A legnagyobb mértékben, mert máris mindennünnen kezdi kiszorítani a külföldi pótkavékat, a mi különben természetes is, mert a **Lenck-kavé** illat, íz és az alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az **összes** eddig ismert pótkavékat.
- Hol kaphat az ember mintákat ?
- Levelezőlapon kifejezett kívánságra **LENCK S.** nagykereskedő-háztól **Sopronban**.
- Nagyban hol lehet megrendelni ?
- **MÜNCH GUSZTÁV** urnál **DEBRECZENBEN**.
- Köszönöm még ma rendelek.
- Helyesen! Szégyen is volna a külföldit támogatni, ha oly kitünő hazai gyártmányunk van, mint a milyen a **Lenck-kavé**.

Özv. Veress Lászlóné

ajánlja

ARANY és EZÜST ékszereit,

melyek a legújabb divat szerint készültek és minden darab a m. kir. fémjelző hivatal hitelesítésével van ellátva.

Ajánlom továbbá saját rendeletemre faragott s a legkitünőbb minőségű tajtékból készült

PIPÁKAT, SZIVAR és CZIGARETLI SZIVÓKAT,

melyek a legnagyobb választékban vannak rak-táramban. Elvállaltatik ócska tajték pipák lehuzása és viaszszal beerezése is.

Ékszerekjavítása és ujonnan készítése a legjutányosabb áron eszközöltetik.

Ócska aranyat, ezüstöt s drága köveket becserélek vagy készpénzben megvásárlók, melyért kérem a nagyközönség becses látogatását.

Tisztelettel

Özv. Veress Lászlóné.

Üzlethely: főpiacz, Szikszay ur házában.